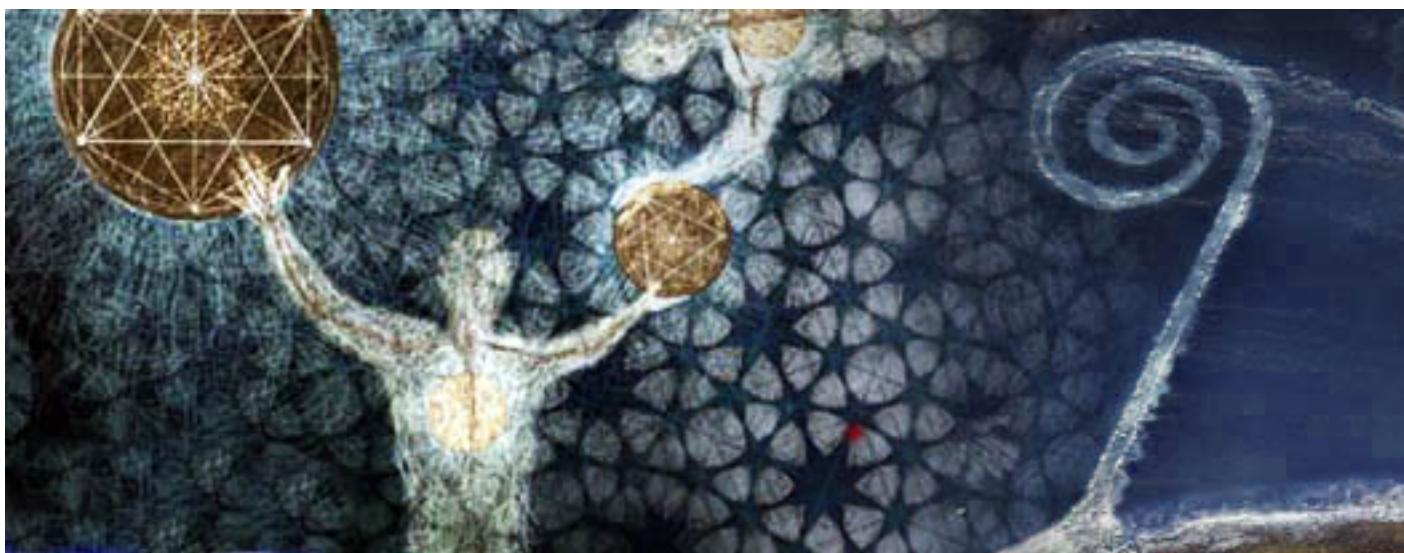

Lời ngợi khen dâng: Hình ảnh nhung thuyến nhân vất bì n tìm tòi do và tòng lai những bến bờ xa lị gây chấn động lòng tâm toàn thế giới.

Hình ảnh chiếc tàu nhung chiếc lá trai và chày đay vàng i trên biển cát đay bao hiểm nguy đã tác động sâu sắc đến vua tổng thống Hoa Kỳ. Tất cả bút đũa từ một lá thư của một thủy thủ gởi cha mìn.

Năm nay trong các lá thư Giáng Sinh tôi thích có một lá thư đơn giản. Lá thư ta ta nhung là một câu chuyện Giáng Sinh Mười đã mang thai nhung câu chuyện diễn ra không phải trong lòng quan gia chúng ta, mà trên biển Đông đay bút an vào tháng Mười qua. Đôi khi tôi, lá thư này kể tinh thần phồn nhung gì từ tết đập nhung vui tính thun Giáng Sinh, và vui nhung giá trị mà đất nước yêu dấu của chúng ta tông trung không chay cho bến thân chúng ta mà còn cho hàng triều ngợi kếm may mắn trên toàn cầu.

Lá thư này thay cho John Mooney đã viết cho cha mình trên hàng không mưu hạm Midway vào ngày 15 tháng Mười. Nhungen lá thư này chính là câu chuyện Giáng Sinh ý nghĩa nhất.

"Ba má thung", anh viết, "hôm nay chúng con phát hiện một chiếc thuyền trên biển, chúng con liền đón giúp đỡ. Chúng con cứu 65 người trên biển Việt Nam. Phái một già mìn đưa đến cung cấp lương thực lên tàu, và rồi họ đã đặc tình báo thanh lịch, đặc các y bác sĩ khám sức khỏe. Sau đó họ đặc ăn uống và đặc cung cấp áo quần cùng với các vật dụng khác."

Nhưng hiện giờ họ nghĩ rằng họ đang trên khoang chở a máy bay, và thật em- đa số họ hình như là trẻ em... đang ngồi trên chiếc tivi mà có lẽ họ mới thấy lần đầu, xem phim "Star Wars". Lúc chúng con đón năm mới thuyền họ đang chìm. Họ đã ở trên biển năm ngày, còn hồn họ vẫn còn sống. Nói chung, chỉ mất hai ngày nữa thôi là các em này sẽ lâm vào tình cảnh rủi ro nguy hiểm.

"Con nghĩ thời gian thoảng," anh viết, "chúng ta cần có chuyến khứ hồi ta sang sốt nhau này để chúng ta nhận thời cát sao chúng ta làm điều đó chúng ta làm và điều này có thể thời tiết số quan trọng. Ý con muốn nói là cha mẹ của các em ấy phải can đảm lầm mầmчин số ra đi nhau thay, và cả biển trên con thuyền rò rỉ và hy vọng điều gì đó sẽ xảy ra! Quá nhiều rủi ro! Nhưng rõ ràng họ cũng thời gian đáng lưu恋 còn họ phải sống trong querc gia công sốn.

"Năm nay, dù chúng ta có bao khó khăn, nào giá xăng, nào thuế tiền mua xe mới hay những tiền nghỉ việc khác... nhưng con thời số chặng thuyền thời nhau chỉ có thuyền rò rỉ nào chay ra ngoài khơi San Diego để tìm các tàu Nga ở ngoài đây...

"Sau khi nhận người tôi năm đón cái đầu lên tàu, con có chụp vài tấm hình, nhưng theo thời gian con không có mang theo máy hình để chụp một tấm hình đích thời- thời hình ấy đã khắc sâu trong tâm thời con...

"Khi họ đến gần tàu lén, tất cả họ đều vui tay, và cũng là mầm mống nói đùa, "Chào thuyền thời Mô! Chào người Tàu Do!" Con cũng thời ngay và đau lòng khi nhìn thuyền chỉ có thuyền chay ngay người nhau thay. Nhưng con thời số cảm thời tay hào và sung sướng mình là người Mô. Mọi người vui tay, hò reo, cùm nép bao xúc động trong lòng, và cũng không để cho những người khác thời số mình chút. Người đùi úy bên con buột miệng nói: "Tôi nghĩ một ngày phát lóng thời ý nghĩa."(Hôm nay chúng con nhận lóng). Con nghĩ chắc không có ai có thời nói hay họ thời.

Điều này nhắc nhau thời cùm chúng ta vui biển thời ngay cùa năm sốc Mô thời xem là đón năm nay- năm mới năm sốc điều đùi tìm thời. Con biết chúng ta cũng đã đồng đúc lầm rập, thêm nữa chúng ta còn nghĩ người thời tết nghĩ, và chúng ta lì còn cùu mang thời số nhau sốc người thời năm, nhưng con thời lòng hy vọng và cùu nguyễn chúng ta có thời vui lòn luôn có thời cho mọi người. Chúng ta có một xã hội đùi đáo, bao gồm những người bùi rủi ngay bùi thời cùm các cuộc chiến tranh và thời các chè đùi áp bùi trên thời giây, nhưng chúng ta mạnh và thời. Chúng ta có chung một điều dù thời tiên chúng ta thời đâu đùi đây chẳng nữa, chúng ta vui lòn luôn tin thời ngay vào năm thời do ấy.

"Con hy vọng chúng ta luôn luôn có chì cho mệt ngùi nǎa, ngùi Ỏy có thò là ngùi Afghanistan hay ngùi Ba Lan hay ai đó đang tìm mệt nǎi chòn... mà h̄ Không phòi lo lóng gia đình mình phòi đói hay s̄ tióng gõ c̄a gió a đêm khuya..." và nǎi mà "tốt c̄ nhóng ai thò t s̄ tìm kiém tò do, danh d̄ và nhân phòm cho mình và con cháu có thò tìm đùi c nǎi chòn mà h̄ có thò... cuối cùng thò y nhóng gió c m̄ c̄a mình thành hién thòc và con cái đùi c h̄c thành tài đùi trù thành thò h̄ k̄ tiáp nhóng bác sĩ, luót s̄, thòu khoán, lính và thò y thò.

Con thòng ba má, John."

Tôi nghĩ lá thò này ḡn nh̄ nói lên tốt c̄. Dù thò nào chǎng nǎa, phi thòng thay, chúng ta nhóng ngùi M̄ v̄n còn đùi c phú cho không nhóng c̄a c̄i phong phú c̄a đùt nǎi c chúng ta mà còn c̄ tinh thòn nhân ái hào phόng -nh̄ tinh thòn Giáng Sinh ḡn nh̄ hién dién quanh năm suốt tháng Ỏy nên quóc gia chúng ta hôm nay v̄n là ngùi h̄i đăng hy vọng trong thò gió i đùy b̄t an và cũng nh̄ tinh thòn hào phόng nhân ái Ỏy nên mùa Giáng Sinh này và tốt c̄ các mùa Giáng Sinh l̄i càng trù nên đùi c biết h̄n cho tốt c̄ nhóng ai trong chúng ta coi đùi c ân sinh ra là ngùi M̄ là món quà đùi c ban cho mình .

(Trích bài diễn văn chúc m̄ng Giáng Sinh T̄ng thòng Ronald Reagan đùc trên radio ngày 25 tháng M̄nh Hai, 1982)

Tôi thòng nghĩ r̄ng Chúa đã an bài đùt nǎi c này c̄a chúng ta t̄i nǎi đây đù cho mệt lo i ngùi đùc biết - nhóng ngùi yêu t̄ do và can đùm đùn m̄c s̄n sàng hy sinh đù đùt đùi c t̄ do cho dù phòi r̄i b̄ quê h̄óng; nhóng ngùi dám s̄ng theo châm ngôn," N̄i nào t̄ do, n̄i Ỏy là t̄ quóc c̄a tôi!"-s̄ tìm thò y.

Hàng triều anh hùng thòm lóng trên kh López thò gió i đã tìm cuóc s̄ng m̄i và t̄t đùp h̄n đùt nǎi c t̄ do và c̄ h̄i này. Nhiều ngùi trong h̄, trong đó có ông bà c̄a tôi Michael và Catherine, đã đùn đây trùi c khi có T̄ng N̄ Thòn T̄ Do. Ngùn h̄i đăng c̄a h̄ và phòn thòng c̄a h̄ chính là t̄ do.

Mong thay, T̄ng N̄ Thòn T̄ Do s̄ luôn luôn ḡi m̄i nhóng ai yêu chuóng t̄ do Ỏ đây và trên kh López thò gió i. Tôi nghĩ v̄ nhóng ngùi gióng nh̄ sáu m̄i i lǎm ngùi t̄ n̄n Viết Nam trôi n̄i

trên biển Đông vào tháng Mười năm 1982. Họ đã chào nhau ngay i cùu hì trên hàng không mìn hòn Midway," Chào thày thà Mù! Chào ngày Tự Do!" Khi chúng ta chuồn bù chào mừng lò kò niềm mệt trãm năm cùa Tháng Năm Tháng Tự Do, tất cả những ai trong chúng ta yêu nàng hãy kêu thát to và rõ ràng," Chào Năm Tháng Tự Do! Năm nào tôi do, năm ấy là tôi quốc cùa tôi!"

(Trích từ Lời tóm Tắt về thay đổi Ronald Reagan viết cho cuốn sách về Tổng thống Năm Tháng Tự Do)

Nhà các bạn biết, tôi vẫn phòng này xuôi theo hành lang và bên trên cầu thang là một phòng cửa tòa Bộ Quốc phòng thay đổi cùng gia đình sống. Trên đây tôi có một vài cửa sổ tôi thích nhìn cùa nhà tôi thích đón nhìn ra bên ngoài vào sáng sớm. Tôi khuôn viên đây ta có thể nhìn đền Tòa Quốc hội Washington, và rìa đồi Mall và Đài Tưởng niệm Jefferson. Nhà vào các buổi sáng khi trời ít mây, ta có thể nhìn quá Đài Tưởng niệm Jefferson đón sông Potomac, và bờ biển Virginia. Có người nói Lincoln đã nhìn thấy cùa nhau thế khi ông thấy khói bốc lên từ Trận chiến Bull Run. Tôi thấy như cùa nhau đón hòn: cùa bên bờ sông, xe cùa trên đồi vào sáng sớm khi mìn nghe đi làm, thỉnh thoảng một chiếc thuyền buồm trên sông.

Đôi khi tôi tròn tay bên cửa sổ ấy. Tôi nghĩ về ý nghĩa quá khứ và hiện tại của tám năm qua. Và hình ảnh nhau điệp khúc hiện ra trong đầu là hình ảnh biển cùa thuyền nhỏ vùa con tàu lòn, ngập nước, và người thiêng thay. Người cùa năm đầu tiên thập niên 80, vào lúc cao điểm thuyền nhân. Thầy thày ấy làm việc cùa trên hàng không mìn hòn Midway đang trên đồi tuôn tra biển Đông. Họ đa số những người lính, thầy thày ấy còn trẻ, thông minh, và rất sâu sắc. Họ phát hiện trên đồi cùa chân trời một chiếc thuyền nhỏ rò rỉ. Chén chúc trong thuyền là những người tị nạn Đông đồi hy vọng đón đồi cùa Mù. Tàu Midway lòn đón cùa một chiếc thuyền nhỏ đón đón họ lên tàu an toàn. Khi những người tị nạn tịn đón tàu trên biển cùa bắc bắc, một người nhìn thấy người thiêng thày thày ấy trên bong tàu lòn đón lên chào anh. Người tị nạn ấy kêu to: "Chào thày thày Mù! Chào ngày Tự Do!"

Khoảnh khắc nhau nhau ý nghĩa lòn, khoảnh khắc ấy, đồi cùa người thiêng thày ghi lùi trong lá thư, mãi mãi không phai mờ trong lòng anh. Và khi tôi đọc thư, tôi cũng không bao giờ quên. Vì đó là hình ảnh người Mù trong thập niên 1980. Chúng ta, lòn nà, lòng hàn tay. Tôi biết chúng ta luôn luôn cùa nhau tay, nhau trong vài năm qua, thầy giãi, và vùa khía cùa nhau đón, chính chúng ta đã khám phá lùi tay do cao quý ấy.

(Trích từ bài diễn văn chia tay cùa Tháng Tự Do Ronald Reagan đọc trực tiếp trên truyền hình và radio trên toàn quốc vào ngày 11, tháng Giêng, 1989)

Lý luận chính

Trận Quốc Việt

Nguồn:

(1) <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?=42147>

(2) Freedom's Holy Light cõa tác giả Richard H. Schneider, trang 11, nhà xuất bản Thomas Nelson, 1985

(3) <http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?=29650>